

paa Østersøen, Nordsøen eller oversøiske Farvande.

Ministeriet har i denne Sag kunnet slutte sig til Flertallet.

#### Til § 9.

Da „den danske Lods“ giver meget detaljerede Oplysninger til Veiledning ved Besejlingen af Farvandene, er der efter Kommissionens Flertals Formening ikke Anledning til at afkræve Lodsene End paa, at de ikke for nogen Uvedkommende ville aabenbare Farvandenes Beskaffenhed og Mærker, hvorimod et Mindretal formener, at der gives Omstændigheder, hvor en saadan End kan være af Betydning, og at den derfor fremdeles bør aflægges af Lodsene. Heri er Ministeriet enigt med Mindretallet og maa formene, at det, navnlig af Hensyn til Hændelige Indfald, bør være Lodsene forbudt at give Uvedkommende Veiledning i Farvandet's Besejling. Endens Ordlyd synes at høre hjemme i de reglementariske Bestemmelser og bør kun nævnes i Loven i sin Almindelighed.

#### Til § 11.

Foruden Stillingen som Medlem af Amtsraad, Sogneraad eller Byraad findes der en Del kommunale Bestillinger, der fordrer personlig Tilstedeværelse, saasom Sognefoged, Brandfoged, Ligsynsmand o. s. v. Da det kunde medføre ubodelig Skade eller dog betydelige Ulemper, om Lodsolbermanden eller Lodsene skulde, for at navetage saadanne Hver, være nødsaget til at forlade sin Station, foreslaas det, at han, i Sighed med hvad alt nu finder Sted, skal være fritagen for saadanne Ombud, hvorunder ogsaa formenes indbefattet Fritagelse for saadanne Arbejder, der skulle udføres personlig, saasom Møde ved Ildbrand, medens det formenes, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til, i Sighed med Lodsreglementets §§ 41 og 61, at fritage ham for at erlægge Bederlag i Penge for de Arbejder, som han ikke personlig behøver at udføre, da disse Arbejder nu have et saa ubetydeligt Omfang, jfr. Frd. 27. Mai 1848 § 1, Lov 30. Decbr. 1858 § 1 og Lov om Bevøvesenet af 21. Juni 1867 § 9. Ministeriet er enigt med Kommissionens Flertal i, at den omhandlede Fritagelse bør tilkomme ikke blot Fastlodsene, men ogsaa Reserver- og Extra-lodsene.

#### Til § 12.

Efter hvad der foran er fremsat, vil Lodsøvetangen være at have ved:

Nørvig og Spotsbjerg Lodsrier (fra Søen til Nørvig og desfra tilføjet, fulde Lodsøpenge), Regl. 5. Februar 1835 § 6,

Karrebeksmunde Lodsri (ind og ud af Havnen, fulde Lodsøpenge), Regl. 22. Marts 1845 § 3,

Korsør Lodsri (ind og ud af Havnen, fulde Lodsøpenge), Regl. 22. December 1842 § 4, Grenaa Lodsri (ind i Havnen, halve Lodsøpenge), Regl. 27. April 1850 § 3;

dog skal det bemærkes, at det mulig vil vise sig nødvendigt, for at sikre Passagen ind og ud af Korsør Havn, at paabyde, at Lods skal benyttes for Ind- og Udgaende af Havnen, hvilket muligens ogsaa kan blive nødvendigt for Indgaende til Grenaa Havn.

Endvidere bør hortsalde:

Løstefgiften til Kjøbenhavn's Lodsri (2 fl. pr. Rkt. af Koffardiffibe over 30 Rkt., som udgaa fra Kjøbenhavn uden Lods), N. 17. Mai 1810, Befj. 18 Septbr. 1850,

de saakaldte Skibølberpenge til Ørnsunds Lodsri (fra 32 til 12 fl. pr. Skib uden Lods), Regl. 12. August 1838 § 9,

Betalingen til Rallundborg Lodsri for Fergesmalter og Dampskibe i Post- og Fergesfart (1 Rd. 16 fl. for Ind- og Udgaende), Regl. 29. December 1851 § 3,

da disse Afgifter ere tvungne Betalinger til de paagældende Lodsrier og ikke kunne henregnes til Betaling for Afmærkning, hvilket sidste derimod er Tilfældet med de halve Lodsøpenge, der erlægges til Hals Lodsri efter Regl. 4. August 1839 § 8 og til Randers Fjords Lodsri efter Regl. 17. Septbr. 1860 § 5, samt den  $\frac{1}{3}$  af Lodsøpengene, som erlægges til Rallebodstrands og Langebros Lodsri efter Lart 26. Februar 1835.

Lvungen til at bruge Lods paa Odense Kanal, Regl. 12 Juli 1841 § 5, er paabuden af Hensyn til Kanalen og bør ikke ophæves.

Den, der, naar ingen Lods efter Signal er kommen tilstede, har paataget sig Lodsningen af et Skib, bør, da Overtagelsen af Lodsningen her er en frivillig Sag, være berettiget til at affordere om Betalingen herfor; det synes derhos billigt, at Betalingen, naar den rette Lods er kommen ombord, inden Skibet er kommet til Ankens, eller naaet saa langt, som det skulde lodsnes, og har overtaget Skibets videre Lodsning, erlægges efter Lartten og deles mellem de to Lodsende efter den Beilængde, hver har lodslet. Bestemmelsen i Lodsforordningens § 32 er derfor forandret i Overensstemmelse hermed.

#### Til § 15.

Afgjørelsen af Spørgsmaalet, om det skal gjøres til Pligt at tage Lods for at sikre den rette Benyttelse af en Havn eller Kanal, bør næppe bero paa de stedlige Myndigheders Skjøn, forsaavidt Sagens Afgjørelse er af Betydning for den almindelige Skibsfart og Samferdsel; kun hvor dette ikke er Tilfældet, bør Medbestemmelseret indrømmes de stedlige Myndigheder. Ministeriet har derfor fundet Anledning til i den antydede Retning at omendandre Kommissionens Forslag om, at Indsøvelsen af den omhandlede Lods-